

CELDÖMÖKÉRT HIRLAP

=POLITIKAI-TÁRSADALMI-ÉS-SZÉPIRODALMI-HETILAP=

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Családmin. gróf Széchenyi-utca 12.
Telefon: 85. Csekkszám: 17.258.

Felolvasó (szombati)
NAGY INRE

Előfizetési árak:
1 évre 10,- ½ évre 5,- ¼ évre 2.50 pengő.
Megjelenik minden szombaton.

Ott tartunk,

hogy jóformán csak a könyv tud zavartalan élvezetet nyújtani a mindennapok gondjában, a mai világörülteben megfáradt szellemnek. A könyvnyomtatás is hatalmas emelkedés tapasztalható ugyan, de azért még mindig van lehetőség arra, hogy jó könyvekhez aránylag igen olcsón jussunk hozzá az olvasó, még a szegényember is.

Itt vannak előtűntek a Magyar Könyvházának (Bp. VII., Rákóczi ut 20) Hegyiből illetménykötetet. Aki tudja a Magyar Könyvházának, az évi 36 P-ért juthat hozzá ezekhez a könyvekhez, a mely könyveknek bolti ára legalább 50 pengő. Nagy a külföldi, pedig a könyvek bolti ára sem mondható magasnak a többi kiadó könyveihez mérve. A Magyar Könyvházának tagjai azonban sehol másutt nem létez kedvezménytlen kapják ezeket a köteteket illetményül. Tulajdonképpen minden könyvbarát akció szövetkezet s ha nem élnek vissza vele, a szövetkezet Magyarországon is igen nagy jót segítheti a közönséget. A Magyar Könyvházára megmutatja, hogy mi magyarok is érték a dolgunkat s hogy ezek a könyvek megjelentek, az a magyar közönség öndulatra ébredésének is örvendeznie vele.

Téhat előtűnt felelősként s nem győzünk gyönyörködni a Magyar Könyvházának legújabb kötetében. Nem a külső szépségben gyönyörködünk, hiszen a mai anyagihiányok közt a külső szépség másodrendű jelentőségű, hanem a belső tartalomban. Kodolányi János három remek tanulmányában, a kötet nevével viselő Zárt tárgyalásban, melyben ennek a csodálatos íróművésznék színparkozó elméjét csodáljuk. Ez a kötet maradványon évi még napjaink szellemi világának pontos másolatát s nem valódiakták kései nemzedékek a magyar írókat, hogy nem szoltak idejében a vészelekről.

Várkonyi Nándor könyve, az „Írás története”, egy nagy darab kultúrhistoria. Tele padzag képanyaggal. Ki tudja, hány embernek van fogalma az írás kialakulásáról, a babiloni égetett cseréplapokról álló „könyvekről”, az egyiptomiak, rómaiak, kínaiak betűírásáról s írástörténetéről, hatalmas könyvkultúrájukról. Hogy előlírják ezek mellett a „nagy idők” mellett a mi nyomtatásunk minden tökéletessége, celszerűsége ellenére is.

Harc a bölcsőért!

Lapunk 51. számában Pörge Dániel volt szíves írni a Haragszóban nemrég megjelent cikkemre, amely azt a modern elvet követelte: Vissza a bölcsőhöz!

A cikkőr tisztessé hangjára és az ügyvel való elmélyedésére felelnem kell, mert csak így szolgálhatjuk fajtánk ügyét.

Ha magyar fajtánkat igazán szeretjük, nem szabad ezt a fontos kérdést egyikünk részéről sem félvállról: egy-egy kurtalarku cikkel eltelezni. Először is szívesen elismerem, hogy cikkemnek az a beállítása, hogy az anyák könyvelmét s dozzuk fel a bölcső kedvéért, nem egyszemélyes gondolat, mert hiszen nem a gyűlölettel kell elsősorban védeni, hanem a fát. De éppen ez a gondolat, t. i. az anyák megvédése érdemli meg, hogy visszatérjünk a bölcsőhöz, gondolatom tehát sokkal több követelménnyel áll így előttem. Dr. Szörös Béla kórház főorvos úr volt szíves felhívni a figyelmemet arra, hogy a bölcső éppen az anyák megkímélésére érdekében szükséges. Egyelőre nem akorok beállításokra hívatok, akik éppen határozott-n, mint kiváló orvosok kiálltak irásom mellett, mert akkor a rossz magyar szokás szerint nem lesz vége a személyes viták üzének.

Arról beszéltek, ami bizonyos. Bizonyos, hogy a gyermeknek szükség van a helyzetérték kiállítására. Erre pedig csak egyetlen és tökéletes eszköz van: a jó bölcső. Ebben a korban, ha rábúznak az anyakora ezeknek a mozdulatoknak a beidézését, akkor ezek a karok tényleg leszakadnak.

Legszükségesebb a bölcső akkor, amikor beteg a gyermek. Tudjuk, akik ott voltak gyermekünk nevelkedésénél, hogy a beteg gyermek valamely csodálatos őstől néha ragaszkodik az anyaméhhez megzokorított mozgás elnyeréséhez. Éjszakákat kell

szavenedniük éppen a bölcső nélkül nevelő „modern” anyáknak, ha a gyermeknek egy kis baja van. Itt kell aztán a bölcsőnek pótohatatlan áldását megkérni!

Egyébként a cikkőr szinte belefárad annak a veszedelmnek hangoztatásába, hogy nem szabad az anyákat kitenni a gyermekhurcolás farsadagának, mint ha egyetlen, árva szóval is említettem volna, hogy a gyermeket hurcolni kell.

A gyermekokcsinak otthon semmi előnye nincs. Ha a gyermek egy kicsit nyugtalan, akkor kivesszük belőle és tényleg karon ringatjuk. Abban igaz van Pörge Dánielnek, hogy van olyan előnye a gyermekokcsinak, amit a bölcső nem nyújt: ki lehet benne tolni a gyermeket az utcára, a levegőre—itt csak az az, hogy olyan gyermekokcsit kell kitalálni, amelynek fekvő része lazítható és rögzíthető és otthon egy kis mozdulattal már ringatható bölcső. Egy mechanikusnak említtettem és azt mondta: gyerekláték az egész, már régén ki kellett volna találni. Azt írták, akik látják, hogy minden gyermek családban bölcső is, meg gyermekokcsit legyen a placnek kelengyéjében.

Az íremélen, Pörge Dániel sem hiszi, hogy a jó gyermekokcsit olcsóbb, mint a bölcső. Először is, a gyermekokcsit kettő kell: egy kisebb, egy nagyobb korában, másodszor a gyermekokcsit alig győzzük javítani. (Ezt az állítást csak méltóképpen hozom fel a szerzőnek, mert hiszen én elsősorban a ringatható és utcára toltatható ágyvezetést kocsibölcső mellett törvölök lándzásit!

Az ilyen kocsibölcsőnek csak előnye vannak és ha ilyen nincs, akkor sem szabad a régi bölcsőtől a gyermeket megfosztani, mert bölcsőt kölcsön is adnak és egy fillérbe sem kerül, míg áldás: megfizethetetlen.

Csak megemlítem, hogy az őzfőnöve nevelés eszköze éves

tapasztalattal semmiféle dívat sem tudja kifülni. A bölcső nélküli nevelő anyák-ökéntelenül is ringatja gyermekét. Miért?... mert az ilyen beleírja az anyai szívébe, hogy erre van szüksége a kis emberpalitának. Ezt tagadni nem lehet! Ukrajnában, ahol őseink egy része ott hagyta műveltségének romlatlan nevelői erejét, olyan bölcső van, hogy a négy sarka kötéllal hozzá van erősítve a gerendákhoz. A bölcső a levegőben 40g és ringathatók semmiféle zökkenés nélkül. Ilyen a mély és romlatlan nevelési kultúra ereje és igazsága!

Egészem természetem, hogy szíves Pörge Dániel a másik nevelő, a rádió szorayt lélektör.

„Egészem természetem, hogy szíves Pörge Dániel a másik nevelő, a rádió szorayt lélektör.”
„Egészem természetem, hogy szíves Pörge Dániel a másik nevelő, a rádió szorayt lélektör.”
„Egészem természetem, hogy szíves Pörge Dániel a másik nevelő, a rádió szorayt lélektör.”
„Egészem természetem, hogy szíves Pörge Dániel a másik nevelő, a rádió szorayt lélektör.”

Az amerikaiak sem estek a lejjük lágyára és már eldobják a kosarat és megszerkesztették a vilámbölcsőt, mert rájöttek, hogy a bölcsőringásban olyan erőket adunk a gyermeknek, amit semmi mással nem nyújthatunk.

Bizony magyar véreim: halálad kell a korral... Vissza a bölcsőhöz!!!
Bácsi Sándor

Pörge Dániel megjegyzése:

Az úgy Bácsi Sándor eme cikke után sokkal világosabban. Ez sem állítottam, hogy a kocsit olcsóbb, mint a bölcső. Sőt ha jól

Szabó Pál önéletrajzregénye a „Tíz esztendő” abból a fajtából való, melyet csakugyan érdemes elolvasni, mind létfájánál, mind formájánál fogva értékes, fontos és élvezetes. Nemcsak egy író eleje, de egy egész kor, egy társadalmi rétegé is. Magyar könyv minden- tésben s nem csodálunk, ha szép külföldi nem kert jóslunk neki, ha egyezzer

az idők lehetővé teszik a gondolatok s művek kicserélését.
Gáb. Gábor nemrég elhunyt debreceni író regénye, a „Heten vagunk”, csatlakozik az előbbihez, azaz a különbözőség azonban, ami megvan két nagy író között. Ez is önéletrajzregény, bár más a millió, más a világ, a társadalom, melybe beváltja. Aki tudatosan vallja magát magyar

nak e a külföldi ponyvaregényfordításokból kigyógyultában van, ezek által a könyvek által megmerítkezhetik a valóban magyar, tehát Európa érdekű és a világban szorosan számoltatók különböző alkotásokban.

Ezeknek a könyveknek nem is szabad hányozniok egyetlen magyar olvasó asztaláról sem.

